

A hit általi megigazulás

Beszélgetés útkűzben

A téma bonyolultságát némiképp ellensúlyozhatod azzal, ha egyetlen bibliai könyvből, ez esetben a Római levélből idézel. A levél logikai felépítése szintén segítségre lehet.

A Római levél első fejezeteiben Pál apostol az emberiség elveszett állapotát fejtegeti. Kiemeli, hogy a zsidók sem lettek igazabbak a pogányoknál azáltal, hogy ők voltak Isten törvényének őrzői. Pál a következő mondatban (Róma 3,20) foglalja össze gondolatmenetét:

Mert a törvény cselekedeteiből nem fog megigazulni egyetlen halandó sem őelötte. Hiszen a törvényből csak a bűn felismerése adódik.

(Meggérdezheted, miért adódik a törvényből a bűn felismerése. A mózesi törvények nagyjából egy sebességkorlátozó tábla szerepét töltötték be, tehát jelezték, ha az ember gyorsan hajt – vagyis bűnt követ el –, de nem segítettek lassítani. Sőt Pál később azt állítja, hogy a törvény által csak még nagyobb lett a bűn. Meggérdezheted a tanítványod, hogy ez hogyan lehetséges. Előfordult már, hogy azt mondták: „Csak ehhez az egy dologhoz ne nyúlj hozzá!”, és te semmire sem vágytál jobban, mint hogy épp ahhoz hozzányúlj?)

Olvasd föl a Róma 3,21-24-et!

Most pedig a törvény nélkül jelent meg Isten igazsága, amelyről bizonyoságot is tesznek a törvény és a próféták. Isten pedig ezt az igazságát most nyilvánvalóvá tette a Krisztusban való hit által minden hívőnek. Mert nincs különbség: mindenki vétkezett, és híjával van az Isten dicsőségének. Ezért Isten ingyen igazítja meg őket kegyelméből, miután megváltotta őket a Krisztus Jézus által.

Két szót kell megmagyaráznod: „igazság” és „igazítja meg”. Először kérd meg tanítványod, hogy értelmezze őket – hiszen mindig jobb kérdezni, mint eleve megmondani a választ.

Pál itt jogi, bírósági szóhasználatlál él, így magyarázza, mit vitt véghez értünk Isten. Az igazság azt jelenti: tiszta lelkiismerettel állhatunk meg a bíró (ez esetben Isten) előtt. A megigazít pedig azt jelenti, hogy a bíró igaznak nyilvánít bennünket. Jelen esetben azért van jelentősége a bírósági hasonlatnak, mert a bírónak még akkor is joga van ártatlannak nyilvánítani valakit, ha az illető bűnös.

És most következik a lényeg. Amikor Krisztus halálára gondolunk, többnyire csak azzal a gondolattal társítjuk, hogy meghalt bűneinkért, és megbocsátotta őket. Csakhogy a fenti igeversek továbbmennek ennél: Isten szó szerint nekünk tulajdonította Krisztus igazságát. Pénzügyi hasonlattal élve nemcsak a tartozásunkat fizette meg, hanem még egymilliárd dollárt is adott ajándékba.

E heti kirándulás

Kevés olyan rendkívűli jelentőségű fogalom van a keresztény hitben, mint a megigazulás – vagyis az, hogy Isten „igazzá” nyilvánított bennünket. Ám, mivel egy igen mély értelmű teológiai koncepcióról van szó, az értelmezése kissé bonyolult. Két célt tűzz ki magad elé: először is azt tedd világossá, hogy Jézus nemcsak a bűneink büntetését fizette ki, hanem mást is kaptunk tőle: az ő igazságát. Másodszor pedig azt magyarázd el, hogy ezt ajándékba kaptuk, hit által, és nem azért, mert kiérdemeltük.

És ami még bámulatosabb: mindezt ajándékba kaptuk! Nem érdemeltük ki semmivel, egyszerűen hit által elfogadtuk.

Ha mi nehezen fogjuk föl ezt a hihetetlen nagyvonalúságot, mennyivel inkább így érezhettek Pál levelének zsidó olvasói! Hiszen ők világ életükben úgy hitték, hogy a megigazulás kizárólag a mózesi törvények utolsó betűig való megtartásával lehetséges.

Pál tehát kénytelen lesz ezeknek a hitetlenkedő zsidó olvasóknak is bizonyítani tételét. Ennek érdekében két tanút is meghallgat képzeletbeli tárgyalóteremben: Ábrahámot és Dávidot, az Ószövetség két istenfélő szereplőjét, oszlopát. Mintha azt mondaná levele negyedik fejezetében: „Ébresztő! Mi lenne, ha újraolvasnátok a Bibliát? Hiszen ezek ketten is hit által igazultak meg, nem pedig azért, mert olyan jó emberek voltak vagy olyan szépen betartották a Törvényt!” A Pál-féle logika akkor is hasznos lehet tanítványod számára, ha nem zsidó. A két említett személyt hite miatt tekintette igaznak Isten. Hittek Istenben, és ez a hitük tette őket igazzá.

Pál így zárja gondolatmenetét a Róma 5,1-2-ben (és a 9. versben):

Mivel tehát megigazultunk hit által, békességünk van Isten-nel a mi Urunk Jézus Krisztus által. Őáltala kaptuk hitben a szabad utat ahhoz a kegyelemhez, amelyben vagyunk, és dicsekszünk azzal a reménységgel is, hogy részesülünk az Isten dicsőségében.

E felfoghatatlan kijelentést többféleképpen is szemléltethetjük. Vegyünk például egy piszkos papírlapot és illesszük be egy könyvbe. A könyv ez esetben Krisztus, a piszkos lap pedig mi vagyunk. Isten így nem a bűnünket látja, hanem Krisztus igazságát, amelyet nekünk tulajdonít.

A lényeg: Isten igaznak lát bennünket, mivel Krisztusban vagyunk. Úgy öltöttük magunkra Krisztus igazságát, mint egy ruhát, vagy mint a piszkos lap a könyvet. Természetesen a valóságban továbbra is messze nem vagyunk „igazak”. Ez a gondolat juttat el minket két további teológiai fogalomhoz, amelylyel megismertethetjük tanítványainkat.

A megszentelődés

A megszentelődés az a folyamat, amelynek során Isten összhangba hozza cselekedeteinket azzal, amit már kinyilvánított rólunk, vagyis „igaz” voltunkkal. A „megszentel” szó jelentése: „félretesz” vagy „szentté tesz”. Az Efézus 4,11-16 összefoglalja ezt a növekedési, megszentelődési folyamatot. Elolvashatjátok együtt, és megbeszélhetitek, mi jellemző egy érett hívőre. Hogyan adja Isten a növekedést? Te miben tapasztaltad már ezt a növekedést?

A megdicsőülés

A lelki út utolsó állomásáról az 1Kor 15,50-55-ben és az 1János 3,2-ben olvashatunk. E két igeszakaszról tudjuk, hogy egy napon majd befejeződik a folyamat, és valóban szentek leszünk. Itt megkérdezheted, hogy tanítványod élete melyik területén vágyik leginkább erre a tökéletességre.

További lépések

Hiába tudjuk, hogy hit által tekint igaznak bennünket Isten, hajlamosak vagyunk újra a teljesítménykényszer csapdájába esni és megpróbálni saját erőnkől elnyerni Isten tetszését. Pedig Isten egyáltalán nem akarja, hogy bármit is tegyünk érte, ő csak a saját életét akarja élni rajtunk keresztül.

Krisztus igazsága hit által lett a tiéd. Ugyanígy, hit által kérheted Jézust arra nap mint nap, hogy élje benned az életét.

Kérdezd meg a tanítványod, milyen helyzetben segítene, ha hit által arra kérné Jézust, hogy élje az ő életét benne. Az igazi tanítvány így imádkozik: „Uram, vezess, használj és mutasd meg, mit akarsz ma tenni rajtam keresztül!”, nem pedig így: „Na, most figyelj, Jézus! Ma nagyon klassz dolgokat fogok tenni érted!”

Mellékutak

Francis Schaeffer: *The Finished Work of Christ: The Truth of Romans 1-8*. Good News

Sproul, MacArthur, Beeke: *Justification by Faith Alone*. Soli Deo Gloria Books

John Stott: *The Cross of Christ*. IV Press